

CAPUT XIV.

De cyclo Metonis Philippi Scaligeriana sententia summa.

Scal.p.80. Q UÆ de Macedonica Metonis Periodo perplexè, obfcurèque difert Scaliger, ea ut ex Auctoris involucris ac tenebris eruantur, fic habendum est.

I. Macedonum & Athenienfium duplicem Periodum fuiffe: alteram, quæ popularibus, & æqualibus conftabat annis; alteram lunarem. De priori dixit fupiore libro, docuitque veterem Macedonum Periodum eandem planè cum Olympica fuiffe; cujus initium ab æftivo Solftitio & Hecatombæone ductum, cui Hyperberetæus refpondit: Poftea mutatum effe Periodi caput, & novam quamdam in Philippi gratiam conditam; tam popularem, quàm lunarem, cujus utriufque principium incidit in annum, quo mortuus eft Alexander, Per. Jul. 4390. Nam etfi aliquot ante annis effer inventa, tamen ejus initium dilatatum exiftit in annum 4390, ut Tetraëteridis Macedonica primus annus cum anno primo Olympice conveniret. Ad hæc non ut antè ab æftivo folftitio, fed à verno mense, hoc eft Munychione cœpit, & à Dæfio Macedonico. Poftcà Syromacedones novam Periodum orfi funt, tam Tetraëtericam & æquabilem, quàm lunarem, idque ab autumno, trajecto Hyperberetæo à Solftitio æftivo ad Octobrem ferè. Ita triplex Periodus æquabilium annorum apud Macedonas fuit. Prima vetuftiffima, cujus initium ab Hyperberetæo Macedonico, & Hecatombæone Attico deductum poff æftivum folftitium incidit. Secunda eft Philippica, cujus initium incurrit in annum Per. Jul. 4390, à Dæfio mense

verno, & Manychione Attico. Tertia eft Syromacedonica, quæ ab autumno cœpit, & à mense Hyperberetæo Pyanepfioni refpondente, cujus initium convenit anno Per. Jul. 4402. Totidem etiam lunares exiftiterunt. Nam & Veteres Macedones annum lunarem cum civili, ut Athenienfes, habebant, etimque ab æftivo folftitio inchoabant: & Syromacedones poftea lunarem inftituerunt: de quo fubinde difputabitur. Medius autem Philippicus, & Metonicus eft, quem hoc potiffimum loco traçat Scaliger, qui que à nobis exequendus eft.

Paucis igitur ante exceffum Philippi annis, qui contigit Olympiade cxi, inftitutum effe Periodum in gratiam Philippi cenfet, cujus initium incidit anno xiiii. ab ejus morte, qui erat mortis Alexandri ejus filii primus. Amiffi jam erant, inquit, eo vivente menses Metonici, qui & ab omnibus Græcis miro confenfu recepti funt, ut docet Felus Avienus his verbis:

Tenuit rem Græcia folers

Protinus, & longos inveniam nifti in annos.

Neque folùm hæc novam Periodum in Philippi gratiam excogitatum afferit; fed & menses lunares fua ferie luxatos. pro Dæfio enim nonus mennis Peritus fumptus; adeo ut Neomenia lunaris Periti conveniret in Dæfium Tetraëtericum. Cujus mutationis mentionem facere Philippum ipfum credit Epiftola ad Peloponnefios, quæ extat in τῷ αὐτῷ ἐπιφάνει.

Et nomine poffimus menses Tetraëtericos Macedonicos comparatos cum Philippiis lunariis, five Metonicis, & Metonicis Macedonicis cum Metonicis Atticis. Subjiciamus etiam filum cycli Metonici Philippi cum epochis Neomeniarum in Julianis menfibus.

Menses Tetraëterici in Periodo Philippica	Menses lunares Macedonici cum Metonicis Atticis congruentes.	Menses Attici Metonici.	Cyclus Metonis Philippi.
Δαίσιος.	Περίπος.	Ἐλαφβολιών.	1 26 Martii. Εμβολ.
Πάνεμος.	Δύρος.	Μενυχιών.	2 13 Aprilis.
Δῶος.	Ἐανθικός.	Θαερηλιών.	3 3 Aprilis. Εμβολ.
Γορταίος.	Ἀρτημίσιος.	Σκίρφορλιών.	4 21 Aprilis.
Ἰπερβερεταίος.	Δαίσιος.	Ἐκατομβαιών.	5 10 Aprilis.
Δῶος.	Πάνεμος.	Μετρηγιτιών.	6 31 Martii. Εμβολ.
Ἀπερκαίος.	Δῶος.	Βοηδρομιών.	7 18 Aprilis.
Ἀνδωαίος.	Γορταίος.	Πυανεσιών.	8 7 Aprilis.
Περίπος.	Ἰπερβερεταίος.	Μαιμακτηριών.	9 28 Martii. Εμβολ.
Δύρος.	Δῶος.	Ποσειδεών.	10 15 Aprilis.
Ἐανθικός.	Ἀπερκαίος.	Γαμηλιών.	11 5 Aprilis. Εμβολ.
Ἀρτημίσιος.	Ἀνδωαίος.	Ἀγχεριλιών.	12 23 Aprilis.
			13 12 Aprilis.
			14 2 Aprilis. Εμβολ.
			15 20 Aprilis.
			16 9 Aprilis.
			17 30 Aprilis. Εμβολ.
			18 17 Aprilis.
			19 6 Aprilis.

CAPUT XV.

Excitatur Superior illa sententia de anno Metonico Macedonum.

Q UAM caffa sint, & inania quæ de Macedonica Periodo, imò verò multiplicibus Periodis, earumque mutationibus hoc capite traduntur; ex iis, quæ contra Græcum annum Scaligeri, Græcàmque Periodum, ac Macedonicam præfertim toto libro fupiore fufiffimè difputavimus, neminem qui paululum judicii

habeat, ignorare arbitror. Ab iis enim; quæ tam multis, tam perfpicuis falfitatis argumentis, tam abfurdis, ac fecum pugnantibus dogmatibus referta effe demonftravimus, reliqua dependent, quæ hic, & in omnibus Scaligeri libris de Græcorum anno difputantur. Unde evertis, & conviciis illis, coherere ifta nullo modo poffunt.

Quoniam autem vix eft credibile, quemquam unum tam multis in rebus adeò incredibiliter effe decipitum: de Scaligerò verò, propter fumum Chronologicis in ftudiis ufum hominis & auctoritatem multò id perfuaderi difficilius potest: ideò longiores fapè, quàm alioqui

DE PERIODO CALIPPICA.

CAPUT XVI.

Scaligeri Doctrina ex libro 1. & 11. & v. & Ifag. Can. lib. 1. cap. VIII. & lib. 111, cap. VIII.

Q UEMADMODUM annus apud Græcos alius popularis, atque æquabilis fuit, alius lunaris: ita popularis alia Periodus ex annis æquabilibus conftituta, alia lunaris. Nam poft lxxvi. annos, Neomenia utraque ad eundem diem revertebantur, opportuna dieum exemptione caltigata. Quod cum hæcenus nulla certa Periodi lege, fed tacita apud Hierophantas obfervatione fieret; primus Calippus deprehendit præter ordinariam ἰζήμεν, quæ in unaquaque Tetraëteride femel fiebat, quatuor alias extraordinarias in annis lxxvi. contingere: adeoque xxiii. dies in novemdecim Tetraëteridibus eximi in populari anni forma, ut eft in fupiori libro declaratum. Quamobrem Calippus Periodo fua ordinanda novi nihil in popularem annum invenit; fed quod tacitè, uti dictum eft, obfervabatur, id certo annorum includit orbe, quam Periodum Calippicam appellatur. Ea duplicis generis, ab illo conftituta.

I. Prima popularis, five Tetraëterica, quam cum anno Iphiti 446, Per. Jul. 4383. inveniffet, quo anno Darium Alexander ad Gaugamela vicit; quoniam hic annus erat Tetraëteridis Olympice fecundus, non potuit inde Periodum fuam aufpicari: quandoquidem Tetraëteris Macedonica cum Olympica convenire debuit. Itaque Periodi fuæ initium in annum xix. vententem diftulit, hoc eft Iphiti 465, Per. Jul. 4402. in quem annus primus Tetraëteridis Olympice cadebat, idemque lunaris cyclus erat, qui anno Iphiti 446. fuerat. Orius eft autem Periodum fuam non à Solftitio æftivo, fed ab autumno, nempe à Pyanepfione Attico, & Audynæo Macedonico, cujus Neomenia tam lunaris, quàm Tetraëterica congruebat Octobris viii, flatim poft κέντρον μετρωμένων, quod in Octobris vii. defixum erat. Hanc Periodum Athenienfes admiferunt, cum Macedonicis menfibus, ut ex decreto conftat, quod in Hyrcani gratiam ab illis expreffum Joſephus commemorat, μὲν οὖν πάντες πέμπτη ἀπάντες. Conftabat autem tota Periodus diebus 27759.

II. Alterum Periodi genus lunare fuit, dierum totidem, fed ex annis ac menfibus lunariis contextum. Quam etiam Periodum duplicem inftituit. Nam altera fuit Solftitialis, altera autumnalis. Illa περυναίος dicta, & in Athenienfium gratiam edita. Hæc Alexandria vocata; utpote in Alexandri gratiam à Calippo conftituta. De utraque difputat Scaliger, ac primum de Attica περυναίος, tum de Alexandria.

III. Cum igitur Calippus animadvertiffet Metonis annum quadrante diei unius abundare, adeo ut poft cyclos iv. unus dies excreſceret, Periodum annorum lxxvi. excogitavit, qui funt cycli Metonici iv, quæ diebus conftaret 27759. at iv. cycli Metonici diebus 27760. In ea ſyzygia funt 940. Quæ fi plene omnes eſſent, dies conficerent 28200. de quibus ſi detrahantur dies 27759, remanebit exceſſus ſyzygiarum plenarum, nempe 441. Totidem enim ſyzygiæ cavæ erunt, quæ ita totam in Periodum diſpenſavit. In cyclo Metonis cavæ funt 110, quæ per ſyzygias binas & quaternos dies erogantur. Hoc igitur ſi fiat in iv. cyclis, erunt ſyzygiæ 880./dies 1760, five menses pleni 58, dies 20. Ita funt ſyzygiæ 938, dies 20, qui dies in 440. cavos erogati dant 17. Ita ſi poſt 2. conjunctiones (malè in Scal. contextu 22.) & dies 4, detrahatur unus dies, erunt 938. ſyzygiæ, & duæ ſupererunt, quarum altera cavæ erit, altera plena; eadèmq; methodus erit, quæ eſt in Metonica Periodo.

IV. Initium Periodi περυναίος duxit à Solftitio. Nam ideò Periodum fuam inftituit, ut Metonicam fulciret, quæ à Solftitio inchoatur. Deinde Ptolemæus lib. III. pag. 63. ſcribit obſervationem Solftitii ab Ariſtarcho factam incurtere in annum Calippi l. jam definentem, τῷ ἑτῆρὶ λήροντι πρὸς πρῶτον ἢ Κάλιστον ἐβλήθη. Cœpit autem ab octavo anno Cycli Metonici, cujus Hecatombæon inibat xxvii. Junii. Quamquam Calippus Neomeniam anticipavit; ſiquidem Neomenia Tamuz Judaici anni 3431. inibat 29. Junii. Nam character ejus erat 3.21.993. feria iv.

V. Primus annus Periodi eſt Embolimus, alioqui ſecundi anni Neomenia anteverteret epocham Solftitii diebus

qui neceſſe foret, in ſingulis minutatim exequendis, ac per partes conſutandis eſſe cogimur; ut eorum, quoad fieri poteſt, non ſubtili ratiocinatione colligenda falſitas, ſed oculis ipſis contractanda relinquantur. Hoc ipſum in propoſita quaſtione faciemus, ac ſingulas doctrinæ partes, curſim tamen, ac breviter expendemus.

Macedonum ergo multiplices illas Periodos nugaciffimè conficiās eſſe memineris: primùm quia nulla ejuſmodi Periodus annorum lxxvi. apud illos exiſtit, neque penes Athenienſes, ulloſve Græciæ populos civili uſu recepta. Deinde quòd populares illæ Tetraëterides annorum æquabilium perinde repudiatæ ſint. fuit enim civilis annus, haud alius, quàm lunaris. Tertio, quòd argumentum illud, unde conſenſum Macedonicæ Periodi cum Olympica colligit, abſurdiſſima ratiocinatione è Joſephi teſtimonio deducitur; uti libro ſuperiore, capite de Macedonica Periodo diſputavimus. Mira eſt enim neque ſimplex hominis hallucinatio, quàm ibidem diſcuſſimus.

Cum igitur traductio illa mennis primi, & initi mutatio ſolo Joſephi loco nitatur, ex quo concludit olim eandem penitus fuiffe cum Olympica Macedonicam Periodum; unde conſequentes putavit mutatum ejus initium fuiffe, quòd in autumno deinde collocatum ſit: perſpicuum eſt extorta illa Joſephi auctoritate, divinationes iſtas omnes, ac ſomnia facere. Vide omnino quæ ſuper illo Joſephi loco libro primo diximus. Hyperberetæus itaque nullum unquam ſitum habuit alium, quàm autumnalem; fuitque in anno Syromacedonum, non Periodo, quæ civilis nulla fuit ejuſmodi, princeps. Nam quòd Dæſius vernalis mennis aliquando primus ſit conſtitutus, commentum eſt Scaligeri; quemadmodum & quòd idem opinatur, Calippum Periodum fuam ante novemdecim annos inſtitutam in annum diſtuliffe Per. Jul. 4402, duodecimum ab obitu Alexandri. Hæc omnia nullis ab eo probata rationibus, aut ineptiffimis adſtructa fundamentis, libro ſuperiore convicimus.

II. Et quidem Tetraëterica, æquabiliumque, non lunarium annorum Periodi, quæ falſa Græci anni ſtructura conſtant, perinde, ut hæc ipſa, conſutata ſunt. Lunares autem annos citra Periodum annorum ſex, & ſeptuaginta, penes Macedonas civiliter exiſtiſſe defendimus. quorum initium apud eoſdem olim à Solftitio petium videtur. A Syromacedonibus autem in Autumno collatum; ſed ſine Calippica, uti dictum eſt, ulla Periodo. Quàm eſt autem frivola conjectandi ratio, ex eo, quòd anni aliqui Philippi nominantur, Periodum nescio quam in honorem Philippi Amyntæ F. à Macedonibus interpolatam illicò procludere? Atqui Philippi anni non ab Alexandri patre, ſed ab ejus filio Arrhidæo nominati ſunt; quod in Ifag. Can. poſtea verum putavit Scaliger, & nos libro v. docebimus. Itaque vaniſſimam ſuam conjecturam evertit ipſe, qua novam in Philippi gratiam excogitatum eſſe Periodum lib. 1, 11, & v. de Emendat. confirmat. Neque jam neceſſe videbitur Metonicos menses in Macedonicam Periodum derivare. Hoc enim ex eo ſuſpicatus erat, quòd perſuaſum haberet, ante Calippicam exortam, Macedones civilem ſuam, aut etiam lunarem Periodum immutaſſe. Quòd contrario jam decreto ipſemet abrogavit, dum Philippeam ab Arrhidæo, qui octo circiter poſt Calippicæ Periodi conditum annis exiſtit, nominatam maluit. Quinetiam nullo judicio Metonicos menses ab omnibus Græciæ civitatibus admiſſos eſſe, ex Avieni verbis concludit. Ex iis enim, ſi quid illa collectio valet, efficitur Græcos civili uſu menses illos uſurpaſſe, unà cum Periodo ipſa lunari; quòd Scaligerò non probatur, qui ab uſu populari lunares annos abjudicat.

III. Jam Demofthenis ille locus ex epiftola Philippi Regis; ubi Lous cum Boëdromione componitur, obſcuritate non caret: de quo libro ſuperiori, cap. de Macedonica Periodo, & mennis egimus. Verùm multa gratis, & ex ingenio ſuo conjectatur Scaliger: videlicet Dæſium hæcenus principem locum habuiſſe, & Elaphbolion reſpondiſſe. Item in Dæſii locum ſubſtitutum eſſe Peritium: indeque Macedones annum inchoaſſe ſuum, & à verno tempore. Quæ nos omnia unà cum Tetraëteridibus, & æquabilibus annis, ac Philippica Periodo valere jubemus. Nam citra τῷ δαίσιον, imò falſis ex principis, & paralogiſmis, atque intolerandis hallucinationibus univerſa profuſerunt.

Parti I.

DE DOCTRINA TEMPORUM,

xi. quod ne fieret cavebant Athenienses. Neque vero Embolismi locus in Posideone fuit. Quoniam apud Ptolemaum lib. vii. cap. III. pag. 169. anno Periodi Calippicæ xxvi. Posideon circa finem Novembris cadit, non autem circa finem Decembris: quod contigisset, si Posideon alter intercalatus esset. Deinde Neomenia Elaphobolionis eodem in loco cepit Februarii xxii, non Martii xxiii. quod locum habebat, si Posideon intercalatus esset. Item anno xlvi. qui est Embolismus, Anthelsterionis Neomenia competebat xxii. Januarii; anno vero sequente, nempe xlviii, Pyanepsionis Neomenia xvi. Octob. Intervallum dies 266; qui sunt men-

ses ix. lunares. Pyanepsion igitur fuit decimus ab Anthelsterione, cum sit nonus intercalatum est igitur inter Anthelsterionem, & Pyanepsionem. Cui vero mensis potius intercalatio convenit, quam Scirrhophorioni? His animadversis tabulam Neomeniarum Calippicæ Periodi proponit, cum aliquot exemplis ad ejus fidem periclitandam, cum laterculo parvo characteris Periodorum vii. Exempla porro ex observationibus arcescit, quæ sunt apud Ptolemaum lib. vii. cap. III. pag. 169. Nos omissa Tabula, quæ Metonicæ instar lib. II. de Emend. describitur, eam hoc loco reddemus, quæ est Ifag. Can. lib. I. cap. viii. pag. 65.

PERIODUS CALIPPI ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ.

Table with 12 columns representing months and days, and 38 rows of data. Columns include: Σεπτέμβριος, Οκτώβριος, Νοέμβριος, Δεκέμβριος, Ιανουάριος, Φεβρουάριος, Μάρτιος, Απριλιος, Μαΐος, Ιουνιος, Ιουλιος, Αυγουστος. Rows show dates in various months and years.

RESIDUUM

RESIDUUM PERIODI ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ CALIPPICÆ.

Table with 12 columns representing months and days, and 38 rows of data. Columns include: Σεπτέμβριος, Οκτώβριος, Νοέμβριος, Δεκέμβριος, Ιανουάριος, Φεβρουάριος, Μάρτιος, Απριλιος, Μαΐος, Ιουνιος, Ιουλιος, Αυγουστος. Rows show dates in various months and years.

CAPUT XVII.

De Periodo lunari Calippica ab Autumno Scaligerianæ doctrinæ summa.

CUM superior lunaris Periodus in Atheniensium gratiam à Calippo condita sit, quæ ab anno Per. Jul. 4384. cyclo Lunæ xiv. coepit; alia rursus ab eodem Peri. I.

anno superiore constituta est, nempe Per. Jul. 4383. cyclo xi. Nam eo anno Hecatombæon lunaris in ix. Julii convenit, quæ est vetus Epochæ Hecatombæonis Olympici. Hoc movit Calippum, ut Periodum Olympicam retexeret, & pro anno Periodi Olympicæ lxxvi, primum annum institueret Periodi suæ, ut Scaliger docet lib. I. pag. 43. D. Boëdromion Calippicus coepit vii. Septemb. feria II, Pyanepsion vi. Oct. quæ erat ἐν τῇ νέα Boëdrom. Tetraëterici novi, sive Calippici, quinta veteris Boëdromionis Attici, & xx. Apellæi Peri-

riodi Macedonica veteris : in qua nihil putat innovatum, præter menses Macedonum : cum pro Audynæo autumnali Hyperberetæus antea solstitialis substitutus fuerit. Sed neque locus mensis intercalaris mutatus. Nam is mensis Macedonicus, qui ab Hyperberetæo putatus respondet Scirrhophorion Attico, fuit sedes Embolismi, ut in Attica Periodo.

Table with 2 columns: Attic months and corresponding Greek names. Includes months like Thargelion, Pharmosion, etc.

VIII. Quod annus istius periodi cœperit ab Autumno colligit ex observationibus, quæ sunt lib. vi. Ptolemæi pag. 106. in quibus anni mutatio facta à Virgine ad Pisces, à Piscibus ad Virginem nulla fit mutatio. Ergo annus cœpit ab Autumno cyclo xiiii. Ideo verò Ptolemæus menses, non nominavit; quod metuit ne, si Macedonici menses ita, ut à Calippo transpositi fuerant, citarentur, hoc confusione lectori parerent.

CAPUT XVIII

Elenchus Scaligerianæ doctrinæ de Periodo Calippica.

Quod ubique, ac passim plena voce prædicat Scaliger, duplicem, imo triplicem à Calippo periodum institutum esse, unam popularem, duas lunares; ante omnia discutendum videtur. Est enim temerè gratiæque confectum. Nam ut à populari ordiari; cum nullus annus istiusmodi popularis in rerum natura fuerit, nulla unquam neque à Calippo, nec ab alio quoquam est æquabilis inventa periodus. Præterea quod Macedoniam Tetraëteridem cum Olympica consensisse refert, ob idque dilatum periodi initium in annum Periodi Jul. 4402, validissimè lib. primo confutatum est. in quo sibi ipsi contraria proficitur Scaliger. Nam lib. i. cap. de periodo Macedonica Alexandrea Autumnali, pag. 47. scribit, Calippum cum anno Iphiti 445. exeunte deprehendisset Luna coitum cum sole convenire in pristinam epocham Olympiadis, hoc est in 1x. Julii anno 1xv. cyclo Luna xiiii. retransisset veterem situm Olympiadis, & Atticæ Periodi, & pro sexagesimo sexto Periodi Olympice, ac vicésimo octavo Atticæ, annum primum instituisse Periodi suæ: & quidem Hecatombæonem tam Periodicum, sive Tetraëtericum, quam lunarem in Julii 1x. statuisse: ita tamen ut non propterea hinc exorsus sit periodum, sed à Pyanepione proximo, qui cœpit vii. Octobris, propter pugnam ad Arbela. Deinde paucis interjectis. Sed non tamen ideo obtinuit, ut statim nomine Alexandri procederet. Cyclo enim vertente lunari cœpta est putari, annis xiiii. post mortem Alexandri, ideo ut primus annus Tetraëteridis Alexandrea cum primo Tetraëteridis Olympice concurreret, & pro nono anno Periodi Iphiteæ, diceretur primus Alexandrea. Hæc ille; quorum hæc sententia est. Quo anno Darium vicit Alexander, qui Periodi Julianæ fuit 4383, in quo annus Iphiti 445. desit, iniiit autem 446. à diebus æstivis, Olympiadis porro cxi. anno secundo desinente tertius cœpit, Periodi verò Olympice finitus est 1xv. & cœpit 1xvi. Hoc igitur anno Calippum animadvertisse dicit

novilunium convenire in 1x. Julii. Eidem diei tunc competeat Scirrhophorion Attici vii. anno Periodi Atticæ exeunte 2xvii. quod & laterculo Neomeniarum Atticarum consensit. In Periodo verò Olympice, cum annus esset exiens 1xv. incurrebat in 1x. Julii duodecimi mensis Olympiadici dies vicefima secunda, ut ex tabula Neomeniarum Periodi Olympice constat. Definebat tum annus Tetraëteridos Olympice primus, qui cum tertio Atticæ congruit: in quo laterculum Neomeniarum Tetraëteridis lunarium exhibet novilunium in 2xvii. mensis duodecimi. Quare Calippus anni primordium anticipavit, & pro fine anni 1xv. Periodi Olympice, ac 2xvii. Atticæ, primum annum inchoavit Periodi novæ: item pro mensis duodecimi septima, vel vicefima secunda, Neomeniam primi mensis tam lunaris, quam Tetraëterici posuit. Igitur Periodum Tetraëtericam novam, ac retextam inchoavit ab anno Per. Jul. 4383, Iphiti 446. Quod etiam lib. II, pag. 88. significat. Ibi enim Periodum lunarem Calippicam Autumnalem asserit cœpisse à Pyanepione, vii. Octob. quæ erat 1xv. Boëdromionis Tetraëterici novi, sive Calippici. Ergo Boëdromion Calippicus Neomeniam habuit in die Septembris vii. adeoque Hecatombæonem Neomenia incidit in Julii 1x. quod non nisi anno primo Periodi & Tetraëteridos competit. Quocirca primum annum Periodi, Tetraëterisque suæ Calippus statuit in anno Per. Jul. 4383.

Cum hæc tam asseveranter, andaciterque pronuncia- verit; tamen in libro v. cap. de Periodo Calippi pag. 397. contraria omnia definit. Hæc enim illius verba sunt. Quia verò Alexandri victoria ad Gaugamela incidit in secundum annum Olympiadis, non potuit, ut voluit, inde Periodum Tetraëtericam exordiri, sed ejus initium indicit anno 1xv. vertente, à Neomenia 1xv. mensis, qui idem est cum Pyanepione Attico, cujus Neomenia incidit in vii. Octob. Hic dilatum à Calippo Periodi Tetraëtericæ principium in 1xv. annum vertentem, id est in annum Per. Jul. 4402. Iphiti 465, tam clarè pronunciat, quam antea primum annum ejusdem Periodi Julianæ 4383, in Iphiti 446. collatum asseruit. Quæ quidem ambo vera esse nequeunt: falsa autem & esse possunt, & revera sunt. Nam Tetraëtericam nullam Periodum, ut sæpè dictum est, Calippus constituit. Mira est autem hominis cæcitas, qui aliàs Calippum ait Periodum suam inchoasse illo ipso, quo Alexander vicit, anno, tamen nondum Alexandrea vocaretur; aliàs ab eodem in cycli lunaris finem, hoc est 1xv. vertentem annum dilatam affirmat, uti Tetraëteris illius Periodi cum Olympica Tetraëteride conveniret.

Ad hæc Neomeniam primi mensis Autumnalis Calippici non eidem diei semper attribuit. Nam lib. II, pag. 48. Periodum Tetraëtericam Calippi à Pyanepione inchoari dicit Octob. vii. die, Periodi Julianæ 4383, cyclo xiiii. Item libro II. ait in Octobris diem vi. incidisse 1xv. & 1xv. Boëdromionis Tetraëterici novi Calippici. Igitur Pyanepion cœpit Octob. vii. Atqui lib. v. pag. 397, ubi dilatum refert initium Periodi in annum 1xv. vertentem, scribit Neomeniam Pyanepionis Attici, & Calippici convenire in vii. Octob. statim post 1xv. mensis, quod in vii. collocabant, & alibi, ut suo loco dicitur, non nisi post 1xv. mensis Neomeniam Tetraëterici lunaris mensis iniisse docet. Quare si vii. mensis Octobris Pyanepion primus cœperit, non potest iniisse mensis ejusdem vii. E contrario verò, cum in anno primo Periodi Hecatombæonem cœperit Julii 1x, Pyanepion inchoari debuit Octob. vii, non vii. Vide & pag. 90. & 91.

Jam nos alterius erroris lætorem admonuimus: quod Pyanepionem proximè Boëdromioni subjecit, cum secundus ab eo fit Mæmæcteron, ut lib. i. docuimus. Quin etiam alius à nobis superiore libro castigatus est longè gravior, quod ita Tetraëtericis mensibus novilunium passim illigat, ut iisdem diebus, quibus Iphiti sæculo congruebat, post quadringentos, & eo amplius, annos competeant: aliàs iusto majorem, aut etiam minorem Lunæ antecessorem attribuit. Quod ex hoc loco animadverti potest. Nam lib. I, pag. 46, annum illum, quo psephisma ab Atheniensibus editum est in gratiam Hircani, putat esse Iphiti 714, Munychionense mense, quem Panemum vocant Athenienses, usurpata jam tum ab Atheniensibus Calippica Periodo. Igitur eo anno novilunium accidisse Munychionis xvi. liquidem vigesima sexta Tetraëterici Munychionis fuit xi.

Munychionis

Munychionis περυσίας; quod, inquit, anno secundo Tetraëteridos contigit. Atqui Iphiti sæculo anno secundo Tetraëteridos novilunium Munychionis eodem die, nempe xvi. commisit. Nulla igitur antecessio facta est post dcc. annos. Ad hæc mirè inconstans est, & sui peraque oblitus, ac doctrinæ suæ. Nam lib. v. pag. 397. scribit hanc ipsam Tetraëtericam Periodum à Calippo reformatam Græcos omnes amplexos esse; adeoque Elidenfes, in quorum gratiam ejus initium distulit in annum 1xv. vertentem. Quocirca novæ Olympice Periodi deinceps initium exiit: cujus annus ab Iphiti dccxiv. fuit vicefimus secundus. (non 23, ut in lib. v. Scaliger putat) Cœpit enim Periodus illa anno Per. Jul. 4402: unde anno 4651, quo Iphiti dccxiv. iniiit, & xxx. Periodi decimæ, orsus est annus xxii. Periodi novæ Olympice 1v. Itaque non amplius xxx. annus Periodi fuit, sed xxii. Anno Periodi Olympice xxx, Neomenia Munychionis xxiv. Aprilis. anno verò xxii, Aprilis xxii. Non potest utrobique novilunium in xvi. Tetraëterici Munychionis cadere. Ideo absurda, & perplexa est Scaligeriana ista fabula. Anno Periodi Julianæ 4652, in quem Munychion anni Iphiti 714. convenit, novilunium contigit Maii vii, Iphiti vi, hor. 11, q. 9. à media nocte diei vii. Cyclo Solis 1v, lit. C. Hunc si annum dicas fuisse Periodi xxx, novilunium cadet in Munychionis xiv, non in xvi. fin xxii. numeres, cadet quidem in diem Munych. xvi. Neomenia lunaris. sed tum erit id falsum, quod lib. i, pag. 46, annum hunc eundem tricesimum esse statuit Olympice Periodi. Atqui omnia ista frivola, & commenticia sunt. Nam de Hircani anno illo longè aliter sentiendum est, ut lib. superiore demonstravimus.

IV. Jam ratio illa distribuendi cavos menses, vel exemptionis in menses dispensandæ, quam adfert Scaliger, ex altera pendet, quam in Metonis Periodo commentus est. At nos illic ostendimus veram, & legitimam methodum eam esse, quam proponit Geminus, ut totius Metonicæ Periodi dies, nempe 6940, per 110, quot scilicet in Periodo cavi sunt, dividantur; sicut enim menses 2, dies 3, unde post syzygias 2, dies 3, ablata dies erit, hoc est pro quarta mensis tertii usurpata quinta. Cum enim dierum 6940 per cavorum numerum partimur, quotiens indicat post quamnam diem facta sit 1xv. mensis. At cum per cavorum numerum syzygias dividimus, tum syzygias omnes plenas accipimus, & quotiens ostendit eunam diei competat: ut si dividas 6940. dies unius Metonicæ Periodi per 110. quotiens significat post 63. dies & 7. ablatum esse diem unum, non aufertur. At cum dividis syzygias 235. per 110, quotiens demonstrat sexagesimum quartum diem aufertur. Nam syzygia omnes plenas finguntur; ex quibus postea dies unus decerpitur. Vide quæ de Metonis Periodo diximus.

Falsum est autem quod in illa distributione fieri docet Scaliger, si quater syzygias II. dies 4, per 110. multiples, consistit syzygias 880, dies 1760, qui dies in plenos menses redacti, & cum 880. mensibus compositi faciunt syzygias 938, dies 20. Vera enim distributio erit ejusmodi: si 235. syzygias per 110. partiare, existunt centies syzygia 2, dies 4. Quod quidem si quater feceris, consistit syzygia 880, dies 1800. Nam si quatuor dies per 110. multiplicati dies dant 440. Qui per quatuor multiplicati dant 1760. Sed præterea 110. in 110. deducta efficiunt dies solidos 10, qui multiplicati per 4. sunt 40. sunt igitur syzygia 880. tum ex diebus 1760. syzygia 58, dies 20. ex 7. denique per 100. quibus multiplicatis, sunt 40. qui ad 20. superfluos additi dant 60, sive syzygias duas plenas, quæ cum 880. & 58. conjunctæ, syzygias plenas 940. faciunt. Ineptum est verò ex duabus reliquis syzygiis unam esse cavam putare. Siquidem cum syzygia, & dies ex partitione per 110. facta collecti multiplicantur per eadem 110, syzygia omnes plenas consequuntur; quoniam cum 235. syzygia per 110. dividuntur, plenas omnes intelliguntur, & quotiens, ut vocant, indicat, quemnam in diem cadat exemptio, quæ nondum, uti dixi, facta, ubi faciendâ sit, ipsa designat. Ceterum partitio illa syzygiarum in cyclis quatuor repetita ut ad Metonicam Periodum convenit; si aliena est à Calippica. qua in re non mediocriter est hallucinatio Scaligeri, cujus hæc in parte salebrosa est, & inextricabilis oratio. Neque verò eadem lex esse debet 1xv. mensis in utraque Periodo.

do, sed in Calippica, quo minor est lunaris anni modus, eo fit citius dierum expunctio. Nam ut in Metonica, distributa dierum 6940, quæ sunt 6940, per 110, consistunt 63, sive 7: quod indicat post syzygias duas plenas tertiam cavam esse, & in ea pro quarto die, quintum usurpari: ita 27759. dies, quot in Calippi Periodum imputantur, per 441. cavos menses divisi, dant 62, quod admonet post 62. dies, hoc est plena duo dierum systemata, unum diem eximi, & pro tertio, quartum numerari.

CAPUT XIX.

Vera Calippica Periodi structura; & epocha disputatur, ac docetur frustra triplicem à Scaligero Calippi Periodum esse constitam.

Calippicæ Periodi doctrinam adeo intricavit Scaliger, ut lectoribus metatenebras offuderit. Illud tamen ex ejus verbis eruitur, Calippum triplicem instituisse Periodum. Prior est Tetraëterica, sive popularis, cujus initium rejectum est in annum post mortem Alexandri duodecimum, Per. Jul. 4402. ut scilicet cum Olympica Tetraëteride conveniret. Altera Periodus lunaris est περυσίας in gratiam Atheniensium condita quæ ab anno cœpit Periodi Jul. 4384, proximè post eum annum, quo Calippus Periodum suam cepit. Tertia perinde lunaris ab Autumno cœpta, cujus exordium incidit in annum Per. Jul. 4383, quo Alexandri victoria ad Arbela contigit.

Mihi verò certum est unicam, ac simplicem fuisse Calippi Periodum. Nam neque Ptolemæus, neque alius quispiam plures fuisse institutas à Calippo Periodos significat. Unde perspicuum est totum illud discrimen esse confectum. De Tetraëtericæ Periodi commento satis superque egimus hæctenus, & nullam istiusmodi existisse documus. Quod verò περυσίας ex lunariibus alteram nominat, quem tandem auctorem adhibet? Sanè περυσίας spatium fuit, quo περυσίας Athenis functionem obibant, eratque xxxv. circiter dierum. Annum verò περυσίας, aut mensem ad popularis, atque æquabilis discrimen usurpatum esse nunquam demonstravit Scaliger, estque merum hominis somnium. Vide omnino quæ de anno Græco, deque Macedonica Periodo, & Josephi loco in superiore libro differuimus. Præterea fuerit Athenis annus aliquis περυσίας, & lunaris à civili distinctus, cum duplex sit Calippi Periodus etiam lunaris ex opinione Scaligeri, una quæ Per. Jul. anno 4383. ab Autumno cœpit; altera quæ anno 4384, à Solstitio iniiit; cur hanc potius, quam illam Atheniensibus tribuit? Nam quod à Solstitio περυσίας annum Atheniensis inchoaverit, nihil ad rem pertinet. Ut enim Tetraëteridon, ac popularis anni formam, auctore Calippo, commutarunt. ita novam epocham adificare potuerunt, & ab Autumno περυσίας annum incipere.

Sed illis nugis omisis, unam, ac simplicem Calippi Periodum fuisse pertendimus, eamdemque non ab anno 4383, sed 4384. iniisse; adeoque frustra à Scaligero Calippicæ Periodi περυσίας; solius epocham anno 4384. adstrinxisse; alteram, eamque reliquarum nationum communem, in 4383. contulisse. Hoc verò ex illis observationum exemplis colligi potest, quæ sparsim Ptolemæus attulit. Primum lib. III, cap. 1, pag. Græc. edit. 60, duplicem Hipparchi observationem commemorat, utriusque scilicet æquinoctii, autumnalis, & verni, in eodem anno Calippico, nempe xxxii. Periodi tertie. Prior convenit anno Per. Jul. 4567, cyclo vii, quo Hipp. edit. Sept. xxvi. deprehensum æquinoctium, posterior anno 4568, cyclo viii. Igitur annus xxxii. tertie Calippi Periodi iniiit anno Per. Jul. 4567. Si annus à Calippi initio cxxxiv. incidit in annum 4567: primus convenit anno 4384. Id ipsum & reliquæ observationes æquinoctiorum indicant, quæ eodem in loco pertexuntur. Deinde lib. vi, cap. v, pag. Græc. 142, anno Nabonnas. 13vii, Tybi. II, sequente III, hora v, Rhodi inuente, deficit Luna anno xxxvii. tertie Periodi Calippicæ, sive ab initio Calippi cxxxix, Januarii xxvii, anni Per. Jul. 4573. Ergo initium anni xxxvii. tertie Periodi congruit anno 4572; adeoque primus Calippi cœpit anno 4384. Tertio lib. vii, cap. III, pag. Græc. I 3 codicis

codicis 169. quatuor Timocharidis observationes explicantur. Prima est anno xxxvi. Periodi primæ Calippicæ, Περσίδων καὶ Παοφί 16, hora 10. noctis ineunte Nabon. 454. Luna quippe tunc conjuncta fuit cum Scorpii stella, anno Per. Jul. 4419. Decemb. xxi, feria 6. Postea anno eodem Nabon. & Calippi, Elaphebol. 4. Tybi. 5, hora 3. ineunte, cum spica Virginis conjuncta fuit, anno Per. Jul. 4420. Martii ix, feria vii. Item anno xlvi. Periodi primæ Calippicæ, Anthesterionis viii, Nabonassar 465, Athyr 23, hora 3. deficiente, Luna cum Pleiadibus conjungebatur, Per. Jul. 4431, Januarii 29, feria 3. Denique anno xlvi. ejusdem Periodi, Pyanepionis, ἑκατὶ φθινοντες, id est xxvi, Thoth. 7, hora 9, Nabon. 466, Luna spica conjuncta. Per. Jul. 4431, Novemb. 8, feria 6.

Ex his observationibus constat annum primum Calippicæ Periodi convenire anno Per. Jul. 4384, cyclo xiv. Atenim alia sunt apud Ptolemaum observationes, quæ Calippicæ Periodi principium anno superiori, hoc est Julianæ Periodi 4383, mandare videantur. Etenim lib. iv, cap. ult. pag. Græc. 106, tres Lunæ defectiones ab Hipparcho commemorantur. Prima contigit anno Periodi Calippicæ secundæ liv, Nabon. 547, Mefori 16, Per. Jul. 4513, Sept. 22, feria 6. Altera in annum incidit ejusdem Periodi lv, Nabon. 548, Mefori 9, hora 3, 26. à meridie, Per. Jul. 4514, Martii 19, vel 20, feria 3. Tertia contigit eodem anno Periodi Calippicæ, & Nabonassaræ, Mefori 5, hora 14, 15. Per. Jul. 4514, Sept. 12, feria 4. Quæ quidem observationes initium Periodi Calippicæ statuunt in anno 4383. Nam cum annus Periodi secundæ quinqueagesimus quintus mense Martio anni 4514 processerit, & ad Sept. usque perseveraverit, hujus initium competere videtur anno superiori: nempe 4513. Quod si annus à Calippo 131, cœperit anno 4513, necesse est Calippi primum incurere in annum 4383.

Ptolemaei locus corrigitor.

Verum mendosus esse Ptolemaei numeros quovis pigriore contenderim. Nam & prioris observationis annus in Græco codice notatur 18, hoc est 111, pro quo Latinus Interpres liv. posuit. Rectè quidem. Nam hic annus init Julianæ Periodi 4513, unde & primus, 4384. In secunda autem observatione pro 18 scribitur 18. ut idem annus liv, qui anno 4513. cœperat, sequentis vere, ac Martio mense continuetur: quemadmodum in prima omnium, quas protulimus, annus xxxi. tertiæ Periodi inchoatus anno 4567, Martii xxiv. anni 4568. decurrit. Quam conjecturam Bantingham in Chronol. pag. 156. confirmat, qui illum ipsum annum Periodi Calippicæ liv, non lv, numerat. Eodem pacto corrigendus alter Ptolemaei locus lib. v, cap. III, pag. Græc. 111. Ubi observatam ab Hipparcho Lunam scribit in Tauri gradu 12, 2º anno l. Periodi tertiæ Calippicæ. Convenit anno Per. Jul. 4586. Cyclo vii, Augusti v. Est enim hic annus ab initio Calippicæ cxi. Quod si ab Solfitio anni 4586. cœperit, Calippi initium rejiciendum erit in annum 4385. Atqui Hipparchus ipse in altera observatione anni 32. Periodi tertiæ primordium accommodat ad annum 4567: unde sequitur primum annum Calippi convenire anno Per. Jul. 4384. Quocirca cum Bantingham Ptolemaum scripsisse credimus 18 pro 18. Est enim 11, prior annus, qui à Solfitio cœperat anni 4586. Quòd si quis Calippicæ Periodi initium ab æquinoctio Autumnali non à Solfitio deducendum existimet; idèoque anno illo Per. Jul. 4586. inisse velit annum l. Periodi tertiæ Calippicæ, Augusto verò adhuc l. decurrisse, nihilominus initium Periodi Calippicæ primæ incidit in annum 4384. ab Autumno: quòd Scaligero refragatur, qui Periodum illam Calippicam, quæ ab Autumno incipit, anno 4383. inchoari censet. Sed nos verissimiliter esse credimus Ptolemaum annum li, non l., scripsisse. Nunc de Calippicæ anni epocha in anno Juliano disputandum.

Quot Calippicarum Periodorum lunarium genera constituantur à Scaligero, totidem initia ponuntur. Nam πρυτανείας Periodum lunarem, ut & Τετραετήριαν ordinem censet ab Hecatombæone, sive Solfitio æstivo: alteram verò ab Autumno & Pyanepione mense. Utrobique porò intercalarem mensum fuisse Scirrhophorionem, vel Macedonicum mensum, qui ei responderet. Quòd πρυτανείας Periodus à Solfitio cœperit, probat ex quatuor illis observationibus Timocharidis, quas Ptolemaeus lib. vii, cap. III. refert. Nam in illis à Posideo-

ne ad Elaphebolionem nulla fit anni mutatio sed tricesimo sexto Periodi II. perseverat. ab Anthesterione vero ad Pyanepionem fit mutatio. Igitur à Solfitio novus annus incipit. At in altera Periodo Calippicæ, ad quam observationes alias tres refert, quæ lib. iv, pag. 106. commemorantur, mutatio anni fit à Septembribus xxxi, ad Martii xx: non fit à Martio ad Septembrem. Non est igitur initium anni, ut in priore, Solfitium, sed Autumnalis cardo.

Nos aduersus hæc ut unam, ac simplicem esse Calippicæ Periodum arbitramur, ita unicam ejus epocham circa Solfitium constitutum. Primum enim id ex eo persuadetur, quòd Calippicæ Periodus ad Metonicam emendam velut subsidiaria sit adhibita; quòd testatur Geminus. Quare cum Metonis annus, ut & ipse Scaliger putat, à Solfitio cœperit, indidem & Calippicam inisse non dubium est. Deinde Ptolemaus hoc ipsum perspicue docet, qui lib. III, pag. 63. scribit observatum ab Aristarcho Solfitium τῷ ἔτει ληζονη πρῶτος ἢ καλίστων ἐλάδου. Ergo circa Solfitium definit annus Calippicus. Præterea cum ex duabus lunariis Calippi periodis, quas inducit Scaliger, sola illa, quam πρυτανείας nominat, vera sit, eaque à Solfitio deducatur; altera verò nulla omnino fuerit (Nos enim unicam esse demonstravimus) apparet Calippicæ Periodi initium ab Solfitiali mense repetendum.

Quòd si Ptolemaei locus ille lib. iv, cap. ult. quod ad numeros spectat, integer esset, non ideo tamen necessariò colligeretur annum lv. cœpisse Per. Jul. anno 4513. ab Autumno. Hoc enim occurrere potest; cum ejusdem Calippicæ periodi varia usurpata fuerint exordia, fortassis auctorem illarum observationum à Gamelione anni Per. Jul. 4384. epocham anni, ac periodi sumpsisse, ἢ ἀρχαίον: ut in anno Juliano, cum à Septembri ordiantur Græci, Latini à Kal. sequentibus ineunt. Aut quemadmodum in aureis numeris, quos Romani ab Alexandrinis didicerunt, cum ab Augusti xxxix. primordium illi capiunt, illi à Kal. Jan. vel Martio mense consequente. Ad eum itaque modum fingi à nobis illud posset, anticipatum à quibusdam esse initium Calippicæ Periodi, ut cum ex institutione Calippi à Solfitio anni 4384. ducatur, Mathematici nonnulli, qui in aliis extra Græciam civitatibus degebant, ubi aliud erat anni popularis exordium, eandem illam Calippi Periodum indidem, unde civilis suorum annus incipiebat, inchoare voluerint, utputà ab aliquo mense, qui in Januarii, aut Februarii ejusdem anni Januarii caderet; cujus in Solfitio propria, ac legitima Calippicæ anni epocha constituta fuerit, nempe anni Jul. Per. 4384. quòd non minori probabilitate, quam Scaligerianum illud de Autumnali initio committimus possimus. Sed neutrum sanè verum est. Illud autem, quòd paulò ante definitimus, certissimum; corruptum esse apud Ptolemaum anni illius numerum, & pro 18 substitutum esse 18. Id quòd ex aliorum locorum collatione manifestum est.

De intercalari mense, & embolimaicis annis in Periodo, neque rectè sentit Scaliger, neque Periodi ipsius rationes intelligit. Neque enim credendum est Calippum, cum Periodum suam architectatus est, novum aliquem mensum, & Embolismorum situm excogitasse, atque ab eo diversum, quem pridem Metro proposuerat. Quippe Geminus auctor est, Calippum tria Enneadecæteridum ab Euctemone & aliis repositam emendasse, ac lxxvi. annorum orbem excogitasse, ut embolismorum mensum ordinem non alium, quam qui in Enneadecæteride fuit, instituerent: τῷ ἢ πρῶτον, inquit, ἢ ἑμβολισμῶν ὁμοίως ἐπέστησαν. Ordine Embolismorum similiter usi sunt. Nam ad Metonicam Periodum fulciendam, castigandamque, lxxvi. annorum Periodum invenit, in qua docuit solidum diem ex Metonica ratione decedere. quare nihil in contextu embolismorum annorum innovavit, neque ordinem, dispositionemque mutavit; sed labantem prisam Periodum pertexit, atque edito parapemate, quid in annis consequentibus, & mensibus agendum esset, aperuit; puta qui menses ἑκατὶ φθινοντες forent, & quæ ratione dies ille superfluous eximerentur, atque id genus alia. Metonis Periodus cœpit ante Solfitium Per. Jul. 4384. Fuit igitur annus primus Periodi Calippicæ, Metonici cycli octavus, id est cxi. ab editione Metonica. Cum ergo Periodi v. Metonica octavus annus commodum ageretur, Calippus, animadversâ diei

Epocha Calippicæ Per. Jul.

Per. Jul. 4384. Per. Jul. 4385. Per. Jul. 4386. Per. Jul. 4387. Per. Jul. 4388. Per. Jul. 4389. Per. Jul. 4390. Per. Jul. 4391. Per. Jul. 4392. Per. Jul. 4393. Per. Jul. 4394. Per. Jul. 4395. Per. Jul. 4396. Per. Jul. 4397. Per. Jul. 4398. Per. Jul. 4399. Per. Jul. 4400.

diei unius labe, Periodum illam emendare est aggressus, & lxxvi. annis in Parapegnate descriptis, hoc est xli. reliquis de v. Periodo Metonica, ac III. integris Periodis, & vii. annis de nova Periodo, demonstravit quemadmodum dies unus perimendus esset. Quare idem anni, qui in Metonica Periodo, intercalares à Calippo relicti sunt. Fuerunt autem in cyclo Metonis intercalares anni lxxi, vi, viii, xi, xiv, xvii, xix. Quocirca primus annus Periodi Calippicæ, quia Metonici cycli octavus existit, fuit embolimaus: ac deinceps iv, vii, x, xii, xv, xviii, xx, xxiii, xxvi, xxix, xxxi, xxxiv, xxxvii, xxxix, xlii, xlv, xlviii, l, liii, lvi, lviii, lxi, lxiv, lxvii, lxix, lxxii, lxxv.

His animadversis facile erit in Ptolemaicis observationibus videre quinam intercalares anni fuerint. Nam neque xxxvi, neque xlvi. embolimaus sunt. Ideò frustra est Scaliger, qui in observationibus Timocharidis annum xxxvi. embolimaum fuisse ratus, ex eo colligit embolimum mensum non fuisse Posideonem, sed Scirrhophorionem: tum verò anno xlvi. intercalatum existimat; quòd à Neomenia Anthesterionis ad Neomeniam Pyanepionis dies sunt 266, qui sunt menses ix. lunares. unde Pyanepion fuit decimus, cum tamen novus esse debeat. Sed nos in superiore libro demonstravimus, Pyanepionem decimum ab Anthesterione mensum esse, non novum, eoque priorem esse Mamestionem. Ideò perperam ratiocinatur Scaliger. De mense autem intercalari non dubito, quin est caput anni æstivum esset solfitium, Posideon tamen intercalatus fuerit, quemadmodum in Metonica Periodo factum esse supra vidimus, ex Ptolemaei observatione, quam pag. 106. commemorat: in qua Archonte Evandro, Posideone priore eclipsis accidit, Nabon. anno cccxlvii, Thoth xvi. Per. Jul. 4372, post Metonicam editionem; quamvis annus à solfitio jam iniret, ut ex Platone didicimus. Quinetiam Dionysius Halicarn. lib. i, ubi de exordio Troicæ loquitur, manifestè comprobatur, Scirrhophorionem intercalatum non esse, licet anni caput à solfitiali epocha repereretur: & tamen Attica anni descriptio utitur, ὡς ἂν ἡλιώσι τὰς ἡμέρας ἀγνοῦσι. Videatur autem ex eo, quòd Scirrhophorion infra solfitium adeò prolapsus sit, annum intercalarem habuisse.

Illud insuper Scaligero concedere non possum, Hecatombæonis lunaris Neomeniam nunquam solfitiale punctum antecessisse. Nam fieri potest, ut, quòd à Judæis observatum scimus, Athenienses plenilunii maxime rationem haberent, isque primus mensis esset, cujus plenilunium epoche anni vicinus foret; aut etiam novilunium. Sanè in prima Timocharidis observatione anno Calippicæ Periodi xlvi. Per. Jul. 4431, Neomenia Anthesterionis cœpit Januarii xxii, Pyanepionis verò, quòd decimum ab illo esse docuimus, non, ut putat Scaliger, nonum, xv. Octob. Unde Hecatombæon iniiit xix. Junii ante solfitium.

CAPUT XX.

Refutatur Scaligeriana tabula Neomeniarum Periodi Calippicæ, & methodus ipsius: tum probabilis illius constructio proponitur.

CALIPPICÆ Periodi tabulam ad institutum, opinionemque suam accommodavit Scaliger; quam cum falsissimam esse hæctenus ostensum fuerit, tabulam istam nihil admodum moramur. Etenim pauca quædam exempla sunt, in quibus Attici menses ad Calippicæ Periodi annos adjuncti sunt; neque plura esse puto, quam quatuor illa Timocharidis à Ptolemaeo descripta; de quibus paulò post agetur. Reliqua verò tria, ubi nulla mensum Atticorum sit mentio, pro arbitrio suo ad institutum à se Periodum exegit.

Sed in capite de Periodo Calippicæ Autumnali cum eadem illa lunarium eclipseon exempla tria mensibus Atticis ex illa methodo reddere conatur, hallucinatus est, cum ad methodum jubet characterem Neomeniæ primi mensis conjungi cum Neomenia mensum singulorum; velut anno liv. Periodi secundæ Calippicæ characterem Hecatombæonis anni liv, qui est 4, cum characterem Boëdromionis, atqui is est 2. Unde fieret character Boëdromionis vi, non vii. Sic in eodem anno Neo-

menia Hecatombæonis iv: cum Neomenia Elaphebolionis, II, conjuncta dat feriam vi, non II. Denique character Hecatombæonis anni 55, qui est 1; non 4, cum characterem Boëdromionis dat feriam v, non iv. Verum ἡμερανὸν illud ἀπὸ τῆς σελήνης Scaligero condonandum est. Nam characterem Periodi, non Hecatombæonis cum Neomenia mensum copulari postulat methodus. Atqui hoc modo Plenilunia in xiv. mensium lunarium incident post lxxvi. annos, aut excurrentes aliquot: quòd credibile non est, tam recenti Calippi recensionem, necdum unius diei ἀσθησιῶν conflata.

Constitutâ Periodi Calippicæ Scaligeriana structura, quam ex falsis principis excitavit, consequens est, ut ejusdem probabilem contextum hoc loco reddamus. In quo nonnihil conjecturæ permitendum est; cum obscura sit illius apud Ptolemaum, ac Geminum, ceteroque mentio: neque satis uspiam expressum legatur, quam ab epocha propagata fuerit; tum quæ cavorum pleniorumque mensium alternatio; quis embolismorum situs, & id genus alia; sine quibus Periodus ordinari nequit. Ac Geminus quidem nihil inter Metonicam & Calippicam Enneadecæteridem aliud interesse significat, nisi quòd annorum lxxvi, sive quatuor Enneadecæteridum intervallo dies unus in Calippicæ perimatur. Unde si quis ad exemplum Metonicæ, Calippicæ iv. Enneadecæteridas conformare velit, illud observabit unum, ut post 62. dies & 22. unius diei ἑκατὶ φθινοντες faciat. In quo plurimum errasse Scaligerum superiori disputatione planum fecimus. Nos verò aliam quandam ἀναγωγήν, & ad popularem etiam usum, ut astronomicum saltem, aptiorem Periodi totius institutum: cujus ea sunt elementa. Calippicæ Periodus annorum lxxvi. cum totidem annis Julianis paria faciens diebus constat 27759, mensibus 940. Si igitur dierum summa per 940. dividatur, constabit Calippicæ syzygia diebus 29, 12, 44, 25, 33, 54. Eiusmodi duodecim syzygiae dies colligunt 354, 8, 53, 6, 22, 58. Mos est autem Astrologis Neomeniarum, adeoque cœlestium omnium motuum epilogismos à meridie repetere. Quare quoties lunaris calculus duodecim à media nocte horas excedit, in sequentem diem, Neomeniam diffundemus, qui Attica consuetudine ab occasu Solis incipit. Hinc anni modus & ἑκατὶ φθινοντες dierum ratio sua sponte constabit. Embolimaus porò iidem omnino sunt, auctore Gemino, qui in Metonica Periodo: de quo vide quæ superiori capite diximus. Initium Calippus Periodi suæ fecit anno Julianæ Periodi 4384, ab ea Neomenia, quæ solfitio citima fuit. Hanc tabulæ nostræ reddunt Junii xxviii, feria III, hora 15, 5, 45. in Attico meridiano, cyclo Lunæ xiv, Solis xvi, littera B. Quoniam ultra meridiem calculus excurrit, Neomenia statuenda nobis est in Junii xxix. quòd cum in editione prima Scaliger esset amplexus, in posteriore, nec non in Hlagicis Canonibus, sententiam mutavit, & Calippum dixit uno die Neomeniam antevertisse. quòd ut gratis confectum à nobis rejicitur. Primus annus, quia Μετοική Periodi octavus est, embolimaus erit: inde 4, 7, 10, & ceteri deinceps eo ordine, quem laterculum ostendit. Tabulam itaque triplicem adscribemus. quarum prima Periodi annos expansos continet cum eorum sedibus, & annis Julianæ Periodi, quibus ineunt, littera Dominicali, & Juliani mensis die, in quem incidit Neomenia primi mensis, qui est Hecatombæon. Adjecimus & tam anni cujusque dies, quam ex omnibus collectos. Secunda tabula menses exhibet Atticos; cum lunarium syzygiarum tredècim Calippicæ quantitate. Tertia ἀσθησιῶν lunarem continet in Periodis Calippicis. Quarta regulares Periodorum, hoc est ferias, in quæ Periodi singulæ desinunt. Proposito itaque quolibet anno in Julianâ Periodo: detrahe 4383; quòd reliquum est, erit annus ab exordio Calippi iniens.

Hoc si proximè minorem numerum in Tabula quarta quaeris, habebis ad latus adscriptum numerum Periodorum quæ jam elapsæ sunt, reliquum erit annus currens Periodi sequentis. Quòd si Periodos jam exactas, cum annis residuis ad 4383. adjicias, colliges annum Periodi Julianæ, in quem annus Calippi, qui quaesitus est, incidit. Hunc eundem annum postea quære in Tabula I: ita novilunium Calippicum primi mensis, sive Hecatombæonis exhibebit. Ad hoc verò si totidem menses ex Tabula II, quot necesse erit, adjungas, constet

fiet novilunium mensis cuiuslibet. Ut autem caracte- rem reperias annorum, mensiumve; vide quota sit Pe- riodus Calippica; & demptis, quoad licet, septenariis omnibus, residuum quaere in Tabella Characteris Pe- riodorum. Character adscriptus cum feria anni vel men- sis jam inventa ex Tabula I, & II, copulatus dabit fe- riam anni, vel mensis, quo de agitur. Postremo cum

Calippicus anni modus lunari ac caelesti major sit, eius mensuram ex Tabula III. investigare poteris. Nam si Periodis omnibus absolutis respondentes dies & horas, ac scrupula collegeris, & ad eas etiam Enneadecateri- don evolutarum περιηρον adjunxeris; summa deducta de novilunio Calippico reliquet novilunium ἀνακτισ, & labem anni Calippici demonstrabit.

TABULA I. PERIODI PRIMÆ

CALIPPICÆ.

Table with columns: Anni Perio-di, Anni Per. Jul., Lit. Do-min., Novilunia Heca-tomb. F. H., Dies ci-viles Neo-nenia., Charac-ter, Dies an-norum, Dies colle-cti.

TABULA I. PERIODI PRIMÆ

CALIPPICÆ.

Table with columns: Anni Perio-di, Anni Per. Jul., Lit. Do-min., Novilunia Heca-tomb. F. H., Dies ci-viles Neo-nenia., Charac-ter, Dies an-norum, Dies colle-cti.

TABULA II. Περσικός lunaris in Periodis Calippicis.

Periodi	Anni Period.	Lunaris antioch. puto.
0	19.	o. 1. 28'.
0	38.	o. 2. 55'.
0	57.	o. 4. 23'.
1	76.	o. 5. 50'.
2	152.	o. 11. 40'.
3	228.	o. 17. 31'.
4	304.	o. 23. 21'.
5	380.	o. 29. 11'.
6	456.	o. 35. 1'.
7	532.	o. 41. 52'.
8	608.	o. 47. 42'.
9	684.	o. 53. 32'.
10	760.	o. 59. 22'.
11	836.	o. 65. 12'.
12	912.	o. 71. 2'.
13	988.	o. 77. 53'.
14	1064.	o. 83. 47'.
15	1140.	o. 89. 37'.
16	1216.	o. 95. 24'.
17	1292.	o. 101. 14'.
18	1368.	o. 107. 4'.
19	1444.	o. 113. 54'.
20	1520.	o. 119. 44'.
21	1596.	o. 125. 35'.
22	1672.	o. 131. 25'.
23	1748.	o. 137. 15'.
24	1824.	o. 143. 5'.
25	1900.	o. 149. 56'.
26	1976.	o. 155. 46'.
27	2052.	o. 161. 36'.

TABULA III. MENSIIUM CALIPPICORUM.

Menses Attici.	Mensium modus Calipp.
I Hecatombæon.	29. 1. 12. 44'
II Metagitnion.	59. 3. 1. 29'
III Boëdromion.	88. 4. 14. 13'
IV Mæmacterion.	118. 6. 2. 58'
V Pyanepсион.	147. 7. 15. 42'
VI Posideon.	177. 8. 4. 27'
VII Gamelion.	206. 9. 17. 11'
VIII Anthestherion.	236. 10. 5. 55'
IX Elaphebolion.	265. 11. 18. 40'
X Munychion.	295. 12. 7. 24'
XI Thargelion.	324. 13. 20. 9'
XII Scirrhophorion.	354. 14. 8. 53'
	383. 15. 21. 38'

TABELLA IV. caracterissimi Periodorum.

Period.	Regul.
1	0
2	4
3	1
4	5
5	2
6	6
7	3

Tabularum usus expeditissimus est. Queratur anno Christi MDCCXIV, quata sit Calippi Periodus. Est hic Juliana Periodi 6337, de quo detractis 4383, reinquantur 1954. Proximè minor in Tabula II, est 1900, cum numero 25, qui indicat Periodos viginti quinque Calippicas jam præterisse, & hunc esse quinquagesimum quartum Periodi 26. Novilunium Hecatombæonis in anno LIV, cepit Julii XI, feria 6, horis 20, 49'. post mediam noctem in prima Periodo; five Julii XII, feria 7. De numero Periodorum, qui est 26, detractis septem omnibus, residua sunt 5, quibus in Tabella IV, caracterissimi respondent 2. Ea ad characterem Hecatombæonis addita dant feriam II. anni LIV. Periodi XXVI, quæ incipit anno Christi MDCCXIV. Fuit enim Cyclos Solis IX, Litteræ in Cyclo Juliano DC. Proinde Julii XII, fait secunda feria. At in Gregoriano Cyclo litteræ sunt GF, & Julii XXI. feria item secunda. Quaratur mensis Calippi, qui in Januarium anni sequentis MDCCXV. congruit. Ad Julii XI, fer. 6, 20, 49', accedant 177, 2, 4, 27', qui sunt menses VI, confiet Januarii 5, 2, 1, 16. Ergo anno LIV. primæ Periodi Calippicæ Novilunium septimi mensis, id est Gamelionis, contigit feria 2, hora 1, 16' post mediam noctem. anno verò LIV. Periodi XXVI, deductis omnibus VII, character 2, cum 2, dat feriam IV, characterem * Hecatombæonis in v. Januar. anno Christi MDCCXV. Fuit enim littera B. in anno non castigato: aut in xv. Jan. in anno Gregoriano, littera E. Velim scire quantum Calippica Neomenia celestem, & ætherei moretur. Primum anni 1900, five Periodi 25. Calippica dant Περσικός lunaris dies 6, 1, 56'. Deinde reliqui anni 54. Enneadecæteridas duas completas habent, quibus competunt horæ 2, 55': quæ ad superiores adjunctæ conficiunt dies 6, horas 4, 51'. Tanto tempore novilunium anticipavit ab anno Periodi primæ Calippicæ horis 20, 49'. deducas dies 6, 4, 51', Novilunium medium incidit in Julii 5, 15, 58'.

LIV, qui est Per. Jul. 4437, ad hunc annum Christi 1624. Itaque si de Julii II, 15, 58'. Confer jam exempla Ptolemaica quatuor, in quibus nominatim menses Attici concepti sunt. Omnia cum Laterculo nostro adamassim congruunt, etiam primium, quod numquam Scaliger cum Tabulis suis conciliare potuit. Ideo mendosum esse Ptolemaei codicem temere suspicatus est; sed perperam emendavit. Anno Calippicæ Periodi primæ tricesimo sexto Elaphebolionis Neomenia cecidit in Februarii XXI. Igitur ad Neomeniam Hecatombæonis, quæ Julii 1, feria 1, 11, 42' commissa est, adde menses solidos octo, Neomenia mensis noni, qui est Elaphebolion, accidet Februarii 22, 6, 17, 37', hoc est Febr. Scorpil, anno XXXVI, Per. 1. Calippicæ, Posideonos 17, 26, pro quo perperam in Latino scriptum est XXIII, quod imposuit Scaligero. Erat annus Nabon. 454, Paophi XVI, sequente XVII, hora noctis æquabilis 3, 24 post mediam noctem, κατὰ μὴν verò 3, 0'. Tempus venit nocte quæ inter XX, & XXI. Decembris intercessit. Neomenia Thoth anno illo contigit Novembris v, feria II. Ergo Paophi Neomenia Decembris v, feria IV. Proinde Decembris XX. fuit Paophi XVI. Ptolemaus dierum initia ab ortu Solis reperit. Instante itaque Paophi XVII. Περσικός accidit; Posideonis XXV, sequente XXVI. Nam Calippicorum mensium dies civiliter ab ortu ad ortum Solis extendit. Quare XXV. Posideonis cadit in XX. Decembris. Hecatombæonis Neomenia commissa est Julii 1, fer. 1, 11, 42'. Additis mensibus v, Neomenia Posideonis incurrit in Novembris XXVI, fer. 2, 3, 14. Itaque XXV. convenit in Decembris XX. Sed Περσικός usque ad ortum Solis diei XXI. porrigitur. Hæc est vera, & certa Ptolemaici illius exempli ratio, in qua miserrimè implicatus hæsit Scaliger utraque in editione: ubi Latinam editionem secutus Posideonos

bruarii 23, feria 7. Nam epilogismus horarum meridiem excedit, ideoque sequenti feria astronomico more tribuitur. Sic anno Periodi I. Calippicæ XLVII, Anthestherionis octavi mensis Neomenia congruebat in XXI. Januarii. Hecatombæon Calippicus iniiit Junii XIX, feria 6, 16, 24'. Adde menses septem, calculus definit in Januarii XXI, fer. 3, hora 9, 35'. Rursum anno eisdem Periodi XLVIII, Neomenia Pyanepсионis, qui est ordine quintus, cepit Octobris XV. Hecatombæon Junii XIX, 4, 1, 17'. Adde menses quatuor, existet Neomenia Pyanepсионis Octobris XV, feria 3, 4, 15'. Hæc igitur tria bellè cum Laterculo concordant. Sed & cum tabulis nostris lunariibus, ac mediis motibus egregie consentiunt, quatenus Calippicus anni modus patitur. Nam novilunium primum ex illis tribus Athenis contigit Februarii 22, fer. 6, 14, 53', 5". Secundum, Januarii 22, fer. 3, 6, 0', 12". Tertium Octob. 15, 3, 0, 30', 41". Postremum exemplum à Ptolemaeo productum, sed temporis ordine primum est ejusmodi. Timocharis observabat Alexandria borealem extremitatem Lunæ cum Septentrionali stellarum illarum, quæ sunt in fronte

* Gamelionis. Περσικός.

deonos XXXI. usurpavit pro XXV. Sed nec alii quidam ex hac salebra feliciter emerunt, ut inter alios Buntinghus. Ad eundem verò modum & anno XLVIII. Periodi primæ Luna cum spica conjungebatur septima Thoth, sequente octava, horis 3, 30' post mediam noctem, Pyanepсионis XXV, sequente XXVI, hoc est Novembris IX, Romana, & Attica, & Judaica consuetudine, quæ dies aut à nocte media, aut ab cursu Solis incipit: at ex Mathematicorum illorum instituto adhuc VIII. Novemb. erat. Quæ cum ita sint, miror Nicolaum Mullerum in Tabulis Frificis, pag. 84. observationem illam annu XLVIII. Periodi Calippicæ Novembris VIII, feria VI. defuisse. Debit enim IX, feria VII. constituere: quemadmodum alteram anni XXXVI, quæ Posideonos XXV. contigit, Decembris XXI. reddidit: quæ eodem jure Decemb. XX. tribuenda venit. Præter hæc IV. exempla, haud scio an ullum exister aliud, in quo menses Attici in Calippica Periodo nominatim exprimentur. Ex illis verò facile colligimus, nequaquam illorum mensium descriptionem popularem fuisse, cujusmodi vulgò in Attica, Gemino teste, servabatur; ut nimirum menses pleni atque cavi alternis sibi succederent. Nam in Periodo Calippica pleni duo se nonnumquam excipiebant; cum horarum, & scrupulorum epilogismus in abaco describerent, ex iisque Neomeniam sequentem uno plerumque die summovent. Nihil autem facilius nobis erat, quam in annis singulis Neomenias mensium omnium in Laterculo concipere, & Scaligerianum typum, cujus errata patefecimus, expungere, si id necesse videretur. Sed operæ huic ideo pepercimus, quod ex methodo nostra facillimè quisvis id præstare possit; si ad Neomeniam Hecatombæonis ex tabula II. lunares, quot libebit, menses apponat; & quoties horariae fractiones duodecim horas excedunt, diem unum, ac feriam adjiciat ad summam. Ita plenorum, cavorumque mensium ratio constabit.

CAPUT XXI.

De Periodo Syromacedonica Alexandrea. Scaligeri doctrina à pag. 89.

I. PRIMUM ea repetit quæ de duplici Græcorum anno, populari scilicet ac lunari, superiori libro dixerat. Tum quod adjecerat, Calippum duplicem instituisse lunarem Periodum, Solsittialem, & autumnalem: hanc verò Alexandream appellasse. Item Hyperberetæam æquabilem à Macedonibus à IX. Julii ad VII. Octob. esse transfatam, hoc est ex Audynæo factum Hyperberetæam. Græci enim in Macedonia hanc Periodum instaurarunt, quam annis XIX. solidis antea instituerat Calippus. Itaque cum annus illorum à mense Olympiaco inciperet, cujus citima epocha erat in IX. Julii ibi statuerunt Neomeniam Hyperberetæi Periodi, cyclo Solis VI, Lunæ XIII, anno Per. Jul. 4402. Itaque visum Audynæum in Hyperberetæam commutare. Quare Hyperberetæus æquabilis primus Periodi incidit in VII. Octob. quod est κέρτατος μηνος μηνος veterum Græcorum. Hyperberetæus verò lunaris in Septembrem: sicut primus Hecatombæon Calippi æquabilis incidebat in 16. Julii lunaris in 28. Junii. Itaque finis anni solaris Syromacedonum incidebat in VI. Octob. ibique intercalatio fiebat: eorumque popularis annus numquam hos fines transibat. unde factum ut Syri incipient annum suum ab Octobri. Judæi quoque illius anni solaris vestigia servant. Quare duplex Periodus Macedonum fuit, æquabilis in Octobri, lunaris in Septembri: cujus Neomenia primo anno incidit in Neomeniam Boëdromionis anni XIX. primæ Periodi Calippicæ, feria v, Sept. VII.

II. Hinc surgit initium celeberrimæ Periodi, quæ metra lunari Syromacedones, Chaldæi, Judæi, Hagareni, & reliqui Arabes usi sunt. Annus embolimus est 1, IV, VII, IX, &c. Mensis intercalaris appellatus est Dioscurus. Nam lib. II. Macc. Lyfias anno exLXVIII, qui verè et. fuit, scribit Judæis, se desideria eorum ab Rege impetraturum. Epistola scripta est Dioscuro mense, qui cum ordinarius non sit, est embolimus. Nam & annus iste embolimus est, nempe LXXIV, & ratio nominis respondet, Dioscuro, quasi geminus. Postquam Lyfias.

fias impetravit ab Rege postulatæ Judæorum, rescripsit Rex mense Xanthico. En intervallum inter Autunnum & Xanthicum, & quidem longè ante Xanthicum. Non enim tam repentiò ea impetrari potuerunt. Retinuerunt igitur Syromacedones veterem situm embolismi in mense brumali, qui responderet Posideoni Attico, & Tebeth Syriaco.

Mafius mensent illum geminum Teboch nominat; putatque menses Syrorum Christianorum merè lunares esse. Ait se reperisse scriptum, Bar Cepha decessisse anno Alexandri 1224, die XIII. Scēbat, Sabbato. Sanè is erat annus Christi 913. cujus XIII. Febr. erat Sabbatum. Mafius tamen putat annum illum fuisse 914, & Scēbat illum lunarem.

Hæc igitur est Epocha Alexandri Terik dilkarnaim, δὲ κέρτατος. Porro Syri Christiani ab Octobri hanc incipiunt; ob κέρτατος in VII. Octobris: Arabes à Septembri.

Sequitur tabula Periodi Syrorum Alexandræ à Cyclo 13. iniens, cujus Neomenia prima incipit à VI. Sept. feria v, cum κέρτατος μηνος 31.

CAPUT XXII.

Elenchus Periodi Syromacedonum, quam nullam in rerum natura fuisse docetur.

NEMINEM esse confido, qui à nobis disputata legerit, qui non meras esse fabulas intelligat, quæ de variis annorum Periodis, tamquam certa, & indubitata ponuntur à Scaligero. Illud enim plane, ac circa hæsitacionem ullam inficiamus, quod tamquam ἀντιστοιχίαν ἀρχαίων usurpat: ullam à Syromacedonibus, aut Macedonibus ipsis Periodum, ex Calippica præfertim institutione, receptam fuisse; five Tetraëtericam, quæ commentitia est; five lunarem; cum per Ogaëterides civilia tempora, non per LXXVI. annorum Periodum, decurrerent. negamus præterea Periodum ullam Alexandream appellatam, aut eo nomine à Calippo consecratam. Quo enim vel levissimo id argumento iustificat? De Hyperberetæo, libro superiore constitutum est, non ipsum Hecatombæoni, sed Boëdromioni respondisse: neque verum esse, Macedonas Periodum Olympiicam in usu civilium annorum habuisse quandoquidem nulla Macedonibus aut Elidenfibus ejusmodi cognita Periodus fuit, quam soli post Calippum Astronomi in suis observationibus adhibuerunt: Græciæ populus, maximèque omnium Athenienses, non Periodo Calippica civiles ad annos usi sunt; sed ex Calippi præscripto populares annos, atque Ogaëteridas emendare potuerunt, ut ex Gemino supra demonstratum est. Quinetiam scitum illud est de traducto anni Calippici capite à Solsittio in autunnum: quod numquam Calippus instituit; cujus Periodus à Solsittio incipiebat, non ab autumno; sed nec alius quispiam Calippicam istam Periodum immutavit, aut eam inchoavit aliunde. Quid plura? Jam hæc sæpius, quæ de usurpata Calippica per Græciam Periodo, deque Tetraëteridum, & æquilibrium in ea descriptione mensium, ac ceteris id genus affirmat Scaliger, evertimus, penitusque disjecimus. Dixi non semel, & dicendum adhuc est, Calippicam Periodum non alio anno, quam eo, qui ante mortem Alexandri septimus est, Periodi Julianæ 4384, ab Solsittiali mense lunari initium duxisse. Quod in annum ab illo nonum decimum, & ab Alexandri obitu duodecimum, initium ejus Periodi, five Tetraëtericæ, quæ nulla fuit umquam; five lunaris, quæ sola fuit, dilatum sit, & à Macedonibus in Syria ab anno Periodi Julianæ 4402. repetitum: id tam falsum, & commentitium est, quam est certum nullam ejusmodi Periodum à Calippo fabricatam Syros, aut Judæos, aut Hagarenos, aut Chaldæos adhibuisse. Nam epocham, five æram, ut diximus, ab anno illo Periodi Julianæ 4402. Syromacedones arcescebant: sed sine Calippica Periodo. Atque hæc abundè toto primo libro consutata sunt; & deinceps identidem perstringentur. quod ideo sæpius facimus, quoniam inter prima doctrina Scaligerianæ velut elementa principem locum tenet Calippica Periodi, tam Tetraëtericæ, quam lunaris ad omnium usum nationum accommodata dispositio. Ob id non raro tante falsitatis, & commenti pertinacissimi lector adducitur.